FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 32, št. 02
FEBRUAR 2012

V TEJ ŠTEVILKI:

- ČIKLNOV FRONC
- POGOVOR Z BOGOSLOVCEM
- NAZARET
- FILM

VOŠČILO GOSPODU ŽUPNIKU ZA GOD

V našem župnišču se hrani kar zajetno število knjig. S knjigami je tako kot z denarjem, krožiti morajo, da je od njih kakšna korist. Zato si radi kakšno sposodimo. Večina njih je duhovne vsebine, najde pa se tudi kakšna s poudarkom na duhovitosti. Ta slednja je v življenju ravno tako pomembna kot duhovnost, končno imate besedi celo isti koren. O tem je lepo povedal eden od puščavski očetov – ne govorite mi o ljudeh, ki se nikoli ne smejejo – ti niso resni!

V eni od njih je zapisana zgodba, za katero se zdi primerno, da se ob tej priložnosti na kratko obnovi. Na neko župnijo je na pastoralni obisk prišel škof in z velikim zadovoljstvom ugotovil, kako

je ta živa in dejavna. Prav posebej ga je presenetilo veliko število župnikovih sodelavcev, raznolike dejavnosti skupin v župniji in veliko število mladih vključenih v župnijsko življenje. Da bi izrazil svoje zadovoljstvo, a hkrati ne škodil duhovnikovi ponižnosti, škof župniku reče: »Kako čudovito delo z vašo pomočjo Sveti duh vrši v tej župniji!« Župnik pa mu odvrne: »Res je, monsinjor, a prav zanima me, kaj bi rekli, ko bi videli župnijo takrat, ko bi se Sveti duh sam ukvarjal z njo.«

Dragi župnik Janez

V torek 27. decembra, na god sv. Janeza Evangelista, ko godujete tudi Vi, smo se v velikem številu zbrali pri večerni sveti maši. Da se v veselju evharistije zahvalimo za sobivanje in Vam ob Vašem osebnem prazniku od srca izrazimo spoštovanje in želje po dobrem. Čeprav ta večer zaradi bolezni niste mogli maševati, vemo, da ste bil takrat z nami, tako kot smo bili mi z Vami v mislih in molitvi. Želimo Vam skorajšnjega okrevanja ter v letu pred nami obilje božjega blagoslova in moči, da boste lahko s svojim življenjem in trudom še naprej slavili Gospoda. Pa veliko smeha, saj ste resen človek!

Vaši župljani in sodelavci

Sv. Janez Evagelist

ČIKLNOV FRONC IZ KRNICE

Čisto navaden zimski torek. Kar hladno, sem in tja zaplate snega, sonce se že po malem prebija s svojimi toplimi žarki. Navaden dan za mnoge ljudi, prav gotovo pa ne za našega varovanca Frančiška, ki je ta dan doživel ponovno srečanje s svojim rodnim krajem Krnico pri Bledu. Morda zadnjič v življenju!? Zagotovo to ni bil navaden dan tudi za mene, Matejo in voznika kombija, ki smo spremljali Fronca v njegov rodni kraj. Bili smo priče dela zgodovine, ki se z ugašanjem Froncovega zemeljskega življenja sicer počasi zapira, a nam še kako govori o veličini Gospodove poklicanosti in Froncove iskrene privolitve temu klicu. Klic, vabilo nam, da tako kot Fronc, tudi mi rečemo Gospodu – »da«!

Pred drugo svetovno vojno, komaj šestnajst let star, se je odpravil v svet. Iz rodne Krnice nad Bledom, vasi, ki kakor gnezdo pod Mežakljo

čuva svoje vaščane. Tako kot Abram tudi Frančišek Pretnar, po domače Čiklnov Fronc, zapusti vse svoje gotovosti, najdražje in gre služit Gospodu in Cerkvi. »O, kako smo jokali tisti dan,« se spominja njegova sestra, ki danes živi v Radovljici! Rekel je Gospodu »da« in Gospod ga ni razočaral!

Ne poznam podrobnosti njegovega življenja. Vem pa, da je več kot petdeset let služil kot laični brat v redu trapistov Cerkvi in ljudem v samostanu Latrun v Izraelu. V tišini samostana je služil Cerkvi in ljudem kot laični brat. Nekateri, tudi iz Logatca, se ga spominjajo kot tistega, ki je s srcem skrbel za samostansko gospodarstvo, sprejemal goste, romarje, turiste ... Mlajši brat nam je pokazal sliko na kateri je Čiklnov Fronc, tj. naš Frančišek iz sobe št ..., slikan z mamo pred baziliko sv. Petra v Rimu. Šestdeseta leta: kako lep, postaven možak v redovni obleki kapucinov!

Danes pa nemočen v postelji v pričakovanju drugega Gospodovega prihoda, vendar vedno veder z rožnim vencem okoli vratu. S kakšno vero in pobožnostjo sprejema Kristusovo telo pri sv. evharistiji. Ta njegova vera in vedrina mi kot duhovniku veliko pomenita. Gospod je zvest in daje vse potrebne darove. Dal jih je Froncu, daje jih meni, vsakemu.

Drago Žumer

MISIJONAR SKANDINAVIJE – POGOVOR Z BOGOSLOVCEM PAVLOM MEZGOM

Pavel je Logatčan, eden izmed desetih otrok družine Mezeg. Star je 21 let. Pred tremi leti se je odločil, da bo stopil v semenišče. Ker se je za božič in novo leto vrnil domov, smo se sodelavci Farnega lista odločili, da naredimo z njim kratek pogovor. Na to je takoj rade volje pristal. Zato se mu iskreno zahvaljujemo in mu želimo, da bi v stanovitnosti in predanosti sledil svojemu poklicu.

Kot vemo, je danes duhovniški poklic v krizi. Kako to, da si se odločil za posvečeno življenje?

Že v srednji šoli sem videl, da je mojo poslanstvo v tem, da pomagam ljudem. Velikokrat sem videl, da imam v razredu potrebo, da živim kot kristjan, da sem drugim luč, da jim pomagam. Poleg tega sem videl, da je v šolstvu vse enostransko, vse je prikazano iz enega zornega kota. Zanimati me je začela umetnost, filozofija. Predvsem

Pogled na Kopenhagen

sem začutil potrebo, da svetujem drugim. V pomoč pri iskanju duhovniškega poklica so mi bili duhovniki in oče. Ko sem bil v 4. letniku, me je zanimalo veliko stvari, nisem se pa mogel odločiti za noben konkreten poklic. Najodločilnejše pri tem je bilo zame romanje v Sveto deželo pred tremi leti, kjer smo se srečali tudi s svetim očetom v Domusu Galileje nad Galilejskem jezeru. Tam sem to prvič zelo jasno spoznal. Potem sem imel več duhovnih srečanj, na katerih sem v pogovorih z duhovniki ta poklic preveril. Na srečanju kandidatov za misijonska semenišča iz celega sveta v Porto san Giorgu sem bil izžreban za semenišče na Danskem, ki se nahaja na obrobju Kopenhagna.

Kakšno je življenje v tem semenišču?

Semenišče je dejansko v neki vili v bogati soseski na obrobju Kopenhagna. Tu je bila bivša nunciatura, tu je bil včasih nastanjen apostolski nuncij za Skandinavijo, potem pa je bila vila preurejena za semenišče Redemptoris mater, nekakšno misijonsko semenišče za Skandinavijo. Tu nas je ura-

dno 20 semeniščnikov, stalno nastanjenih pa okoli deset (nekateri so namreč nastanjeni po župnijah). Rektor semenišča je Italijan. Pouk in pogovori so v italijanščini, nekaj pa seveda tudi v danščini. Profesorji prihajajo iz Italije. V začetku sem imel intenziven tečaj danščine. Bilo je kar težko. Za zaporo, ki sem jo nekoč imel pri jezikih, s komunikacijo, je Bog poskrbel, da je prešla. Osnove zdaj že obvladam (lahko se že pogovarjam in berem). Imamo tudi prakso, pomagamo z evangelizacijo po župnijah. Celotno izobraževalno delo je vodeno zelo individualno (v okviru pouka in duhovnih srečanj imamo sestanke, na katerih dajemo svoje izkušnje, rektor je vedno na voljo za pogovore o raznih težavah, stiskah, notranjih bojih).

Kako vidiš svoje poslanstvo?

Najverjetneje, ko in če bom postal duhovnik misijonar, bom dobil svoje mesto, svojo župnijo nekje v Skandinaviji (Danska, Švedska, Norveška). Tako bom sodeloval v procesu evangelizacije Skandinavije, saj ima to semenišče tudi takšno poslanstvo. To so dežele, kjer krščanstva praktično skoraj ni več. Mislim, da me Bog

Ena izmed redkih srednjeveških cerkva na Danskem

kliče, da sem tukaj.

Sicer pa smo tukajšnji bogoslovci povezani z duhovniki in družinami, ki so v misijonih iz Italije, Španije in Južne Amerike. Imamo skupna srečanja in bogoslužja, kar je zanimivo, ker sem na Severu in spoznavam tudi južno, sredozemsko kulturo.

Kako je s krščanstvom na Danskem? Evropski Sever je sploh znan po tem, da so dali krščanstvo kar v muzej.

Državna religija je evangeličanski protestantizem. Kristjani pa so dejansko »ogrožena vrsta«, saj so Danci eden najbolj sekulariziranih narodov na svetu. Čeprav je večina uradno še »včlanjenih« v Cerkev, pa h nedeljskemu bogoslužju hodijo zelo poredko. Cerkve so dejansko prazne, nekatere pa celo na skrivaj predelane v bordele za spolno občevanje z živalmi (pred kratkim je bila afera v zvezi s tem).

S Katoliško Cerkvijo je seveda še veliko slabše. Za manj kot en odstotek prebivalcev, ki je katoličanov (približno 48 000 ljudi), skrbi 70 katoliških duhovnikov (vseh prebivalcev Danske je več kot 5 milijonov).

V obstoječi katoliški Cerkvi je veliko emigrantov: Poljakov, Filipincev, Vietnamcev itn., v večjih mestih tudi tuji študenti.

Danci so kot narod na zunaj prijazni, vljudni, olikani (sendvič se tam na primer po bontonu je z nožem in vilicami), tolerantni, sicer pa zelo zaprti, pa tudi zelo osamljeni.

Kako si sprejel, da si šel tako daleč, si imel kakšno krizo, notranje boje?

Prva težava je bil gotovo jezik. V kratkem času sem se moral naučiti osnov danščine, italijanščine in celo španščine. Bil sem tudi na več izpopolnjevanjih za italijanščino po Italiji.

To, da sem šel od doma, od družine, je bilo tudi na začetku hudo, zlasti ker prvo leto sploh nisem prišel domov niti za praznike, med drugim tudi zaradi tega, ker sem hodil v Italijo na izpopolnjevanje italijanščine (zdaj sem sposoben študirati in komunicirati v italijanščini). Kljub temu ni bilo tako hudo, enkrat na teden sem lahko klical domov, tako sem bil vedno na tekočem z dogodki v družini in v Logatcu.

Po drugi strani pa sem vesel, da sem se osamosvojil, da sem odšel na »svoje«.

Za konec je Pavel vsem našim faranom voščil novo leto kar v danščini.

Jeg onsker jer et Godt Nytar. (Približna izgovarjava: jaj ensker jer et god nitor.)

Alen in Domen

Z 18. SEJE ŽPS

Na zadnji seji ŽPS smo pregledali neuresničene sklepe preteklega leta. V letu 2011 smo člani na sejah ŽPS sprejeli veliko sklepov, nekateri izmed njih so ostali neizvedeni. Z delom bo svet nadaljeval v tem letu.

Določili smo datume sej ŽPS v letu 2012. Svet se bo še naprej srečeval drugi ponedeljek v mesecu.

V študijskem delu smo obravnavali peto temo iz *Smernic za ŽPS v pastoralnem letu socialne pravičnosti - Pravičnost v ljubezni* z naslovom *Družbene odgovornost kristjana.* V preteklosti je bil velik vpliv katoličanov posledica njihove duhovne moči in zavzetosti v osebnem ter družbenem življenju. Katoličani so s svojim delovanjem bistveno prispevali k uveljavitvi duhovne kulture in družbenega blagostanja. Danes pa ta vpliv manjka. Kristjani se ne moremo izločiti iz družbenega dogajanja, saj nas naši temelji, izročilo in praksa Cerkve spodbujajo k zavzemanju za krščanske vrednote. Z vidika globoke vere ni razlogov za razočaranje niti za malodušnost, kajti poslanstvo krščanske vere je življenje iz duhovnih korenin, ki presegajo zemeljske okvire. Če se niti kristjani ne zavzemamo za duhovne temelje, ne moremo pričakovati krščanske družbe in njenih vrednot. Kristjani gradimo drugačen svet, ker verujemo v globljo resničnost, ki je utemeljena na Božji pravičnosti. Kristjani smo v družbi alternativa. To je predpogoj, da nas bodo drugi jemali resno ter jim bomo imeli kaj pokazati in povedati. To velja za življenje posameznega kristjana, krščanske družine, župnije in celotne Cerkve. Krščanska zrelost raste iz krščanske skupnosti, ljubezen do Boga se kaže v ljubezni do bližnjega. Izmenjava krščanske izkušnje je dialog: dialog med nami in dialog z Bogom.

Primer družbene angažiranosti in odgovornosti kristjanov je gradnja medgeneracijskega doma v naši župniji. Dr. Jože Ramovš z Inštituta dr. Antona Trstenjaka je v članku z naslovom *Medgeneracijsko središče v Logatcu,* objavljenem v reviji *Kakovostna starost* (4/2011), gradnjo medgeneracijskega doma v naši župniji označil kot edinstven primer v Sloveniji, ko je župniku v povezavi in sodelovanjem s celotno župnijsko skupnostjo uspelo uresničiti tako velik in za širšo skupnost pomemben projekt.

Dr. Jože Ramovš in dr. Božidar Voljč sta bila v minulem mesecu na obisku v naši župniji. Oba sta bila presenečena nad tem, kako je eni župniji uspel medgeneracijski projekt, ki zajema vse: verne, obrobne in neverne.

Predstavnica Župnijske Karitas je poročala, da sodelavci Župnijske Karitas pripravljajo dobrodelni koncert, ki bo 12. februarja 2012, ob 15. uri . Vabljeni!

TUDI MLADI V SKUPINI NAZARET NE DRŽIJO KRIŽEM ROK

V letošnjem letu enajst mladih enkrat tedensko redno obiskuje delavnice in še ena članica sodeluje pri igranju iger. V drugi skupini pa že drugo leto deset mlajših otrok enkrat tedensko obiskuje delavnice, skupaj z nekaj oskrbovanci Doma Marije in Marte. Skupina Nazaret že več let zaporedoma v mesecu marcu pripravlja proslavo za starše in v mesecu decembru tudi Miklavžev večer. Prav Miklavžev večer vsako leto popolnoma napolni veliko dvorano Narodnega doma. Na teh prireditvah vedno odigramo novo igro. K sodelovanju pa povabimo tudi druge goste. V lanskem letu smo za Miklavžev večer nastopali tudi na Sv. Treh kraljih. Vsako leto tudi odigramo kratko igrico za Karitasov koncert. Za otroke smo imeli tudi delavnico na srečanju »Križ kraž mladih«. Kot župnijska skupina se vsako leto s svojimi izdelki predstavimo na tradicionalnem logaškem Gregorjevem sejmu in pa tudi v mesecu decembru na Miklavževem sejmu. Včasih gostujemo na radiu Ognjišče. Veseli smo, ker nas vedno lepo sprejmejo. Večkrat sodelujemo tudi na gledališkem in lutkovnem maratonu, ki ga organizira JSKD RS-območna izpostava Logatec. V Lanskem letu smo se predstavili s kratko gledališko predstavo in z lutkovno igrico, pri kateri smo se kar dobro »odrezali«. Ravno za to predstavo bi se radi zahvalili gospe Tanji Pina Škufca, ki nam je bila veliko v pomoč pri nasvetih.

Naša tedenska srečanja nas povezujeta molitev in delo, saj želimo tudi na naših srečanjih skupaj rasti v veri. To pokažemo tudi s tem, da vsako drugo soboto v mesecu redno sodelujemo pri sv. maši. Prilagamo še nekaj naših misli, zakaj sem kristjan in kaj mi pomenita Jezus in Marija. Želeli smo nekoliko predstaviti naše delo, upamo, da nam je to tudi uspelo.

Kaj mi pomeni biti kristjan?

Biti kristjan mi pomeni veliko, ker sem s tem podoben Jezusu, ki je dober, usmiljen in ljubi vse ljudi. Jezus nam odpušča grehe.

Biti kristjan mi pomeni, da sem veren in, da verujem v Boga.

Da si kristjan pomeni, da hodiš za Bogom in ga poslušaš. Pomeni, da živiš v spoštovanju do Njega, do ljudi okoli sebe in seveda tudi do samega sebe.

Želim biti dobra kristjanka. Želim biti podobna Jezusu. Želim biti dobra, usmiljena in pa ljubiti vse ljudi. Učim se ljudem odpuščati tako, kot je to delal Jezus sam.

Jezus, moj prijatelj

Jezus mi svetuje pri težkih odločitvah in mi kot najboljši prijatelj vedno prav svetuje.

Mati Marija prosi za nas, da imamo lepo življenje, uči nas, kako naj živimo. Jezus nam vedno stoji ob strani v težkih in lepih trenutkih, čeprav se sami tega ne zavemo.

Pesem za Marijo in Jezusa

Jezus ti si nam dal darove svoje, vabiš nas k sveti maši in odvezuješ nam grehe. Naš pravi prijatelj si. Ti si življenje in luč. Dal si nam darove Sv. Duha. Jezus ti si naš prijatelj, ker nam odpuščaš grehe. Vate verujemo, ker si nam vedno zvest in nas nikoli ne zapustiš.

Marija, mati moja

Bila preprosto si dekle, božjo voljo ti angel oznanil je. Rodila si sina božjega, mati najboljša zanj si bila.

Ko zemeljsko pot prehodil je, v najtežjih trenutkih nate spomnil se. S teboj pot križem učenec je stal, njemu in vsem nam te za mater je dal.

Marija, ti naša mati si. Marija, ta pesem preprosta naj te slavi.

Pride trenutek, ko sem na tleh, v duši nemir mi povzročil je greh. Nasmeha oropan moj je obraz, obračam se vate, poslušaj moj glas.

Ko dan se pričenja, ko bliža se noč, v molitvi slavim te, to daje mi moč. Na vsakem koraku mati spremljaš me, svetel mi zgled je tvoje čisto srce.

Skupina Nazaret

KAKO SE POVEZATI MED SEBOJ?

Danes je nedelja svetega pisma, ki nas opozarja, da na to knjigo vseh knjig ne smemo pozabiti in da naj jo večkrat vzamemo v roke ter da mora biti v naših hišah in stanovanjih na vidnem mestu, ne pa založena v kakšnem zaprašenem kotu. Iz nje črpamo hrano za naše duše, dobivamo moč, oblikujemo vest, učimo se ljubezni in medsebojnih odnosov. Zato jo je vredno vzeti v roke vsak dan vsaj za nekaj minut.

Za medsebojne odnose in povezanost med nami smo poskrbeli tudi mi v skupini Karitas. Tako

smo pripravili skrinjico, ki se nahaja v župnijski cerkvi pri verskem tisku (na desni strani, ko vstopimo v cerkev). Namenjena je temu, da bi notri vrgli listek, na katerem bi bile zapisane naše težave, misli ali zahvale, ki bi jih izročili našemu nebeškemu Očetu. Gospod župnik bi potem med sveto mašo te prošnje in zahvale prebral in tako bi skupaj molili za tiste, ki so potrebni pomoči in bi nas ta molitev še bolj povezala, saj smo vsi skupaj ena družina. Listki z vašimi prošnjami in zahvalami so lahko anonimni; njihov namen je, da skupaj in lažje prenašamo bremena današnjega sveta.

Izkoristimo priliko in si tudi v molitvi pomagajmo, saj vsi vemo, kako silna je moč molitve.

K.M.

SLOVENSKI DAN KULTURE V NAŠI FARI

Utrinek iz filma »Ena noč s kraljem/ One night with king«, 2006. Na fotografiji kraljica Estera, ki jo igra Tiffany Dupont.

8. februarja, na Prešernov dan, si bomo tudi v naši župniji vzeli čas za kulturo. Gledali bomo poučen in zelo ganljiv film o svetopisemski osebi Esteri.

Estera je bila Judinja, ki je zaradi svoje lepote postala kraljica, saj jo je Perzijski kralj Ahasver izbral za svojo ženo. Ker je Jude rešila pred množičnim pokolom, so jo ti povzdignili v prerokinjo.

Priporočam, da pred ogledom filma preberete Knjigo o Esteri v Svetem pismu (je zelo kratka).

Projekcija filma bo v dvorani Medgeneracijskega centra, in sicer ob 19. uri.

Vljudno vabljeni!

Župnik

KOLEDAR FEBRUAR 2012

2. februar – SVEČNICA, sv. maša ob 10. in 18. uri. Ob 10. uri blagoslov sveč;

3. februar – prvi petek v mesecu, obisk bolnikov; po sv. maši molitvena skupina; ob 19. uri srečanje mladine in vaje za MePZ. *Pri sv. maši boste lahko prejeli Blažev blagoslov;*

4. februar – od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

5. februar – NEDELJA, 5. MED LETOM, sv. maša ob 8. uri in 10. uri. Ob 14. uri večernice; ob 20. uri srečanje 1. zakonske skupine;

6. februar – ob 19. uri srečanje skupine KARITAS; ob 20. uri KATEHETI;

7. februar – ob 19. uri – SV. PISMO – *EPP branje sv. pisma, predstavil bo Benjamin Siter. Vabljeni vsi, ki vas zanima poglabljanje v sv. pismo. Posebej vabljeni voditelji birmanskih skupin*;

8. februar – Prešernov dan, po sv. maši *ob 19. uri bomo gledali film ESTERA.* Lepo vabljeni vsi vseh starosti!

10. februar – Po sv. maši molitvena skupina; ob 19. uri srečanje mladine in vaje za MePZ;

11. februar – Lurška Mati Božja – svetovni dan bolnikov. *Če bo ugodno vreme, bo procesija pred cerkvijo in maziljenje bolnikov.* Od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

12. februar – NEDELJA, 6. MED LETOM, sv. maša ob 8. uri in 10. uri. Ob 14. uri večernice. ***Ob 15. uri koncert v Narodnem domu, ki ga pripravlja župnijska Karitas;*** *ob 18. uri sv. maša ob 20. obletnici ADORAMUS*

13. februar – ob 19. uri srečanje ŽPS. *Gost bo Matej Cepin.*

14. februar – Sv. Valentin, sv. maša ob 18. uri na Čevcih. Ob 19. uri srečanje birmancev in staršev 1. skupina;

17. februar – po sv. maši molitvena skupina; ob 19. uri srečanje mladine in vaje za MePZ;

18. februar – od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje.

19. februar – NEDELJA, 7. MED LETOM, sv. maša ob 8. uri in 10. uri, ob 14. uri večernice; ob 19. uri 3. zakonska skupina;

20. februar – ob 20. uri priprava na sv. krst;

21. febraur – ob 19. uri srečanje birmancev in staršev 2. skupine;

22. februar – PEPELNICA, *začetek 40 dnevnega posta – strogi post.* Pri sv. maši ob 18. uri bo pepeljenje;

24. februar – goduje sv. Matija, ob 18.30 sv. križev pot, po sv. maši molitvena skupina, ob 19. uri srečanje mladine in vaje za MePZ;

25. februar – od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

26. februar – NEDELJA, 1. POSTNA, sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri sv. križev pot; ob 20. uri 4. zakonska skupina;

28. februar – ob 19. uri srečanje birmancev in staršev 3. skupina.

Izdaja župnija Dolnji Logatec, odgovarja Janez Kompare, župnik